

Anonimizirana različica

Prevod

C-334/19 – 1

Zadeva C-334/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

24. april 2019

Predložitveno sodišče:

Landgericht Stuttgart (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

28. marec 2019

Pritožnica:

Eurowings GmbH

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku:

GD

HE

IF

Landgericht Stuttgart (deželno sodišče v Stuttgartu, Nemčija)

Sklep

V sporu

- 1) GD, [...] (ni prevedeno)
- tožeča stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku -
- 2) HE, [...] (ni prevedeno)
- tožeča stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku -

3) IF [...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

- tožeča stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku -

[...] (ni prevedeno)

proti

Eurowings GmbH [...] (ni prevedeno)

- tožena stranka in pritožnica -

[...] (ni prevedeno)

zaradi plačila odškodnine po členu 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 261/2004

je Landgericht Stuttgart (deželno sodišče v Stuttgartu) – 5. civilni senat – [...] (ni prevedeno) 28. marca 2019 po opravljeni ustni obravnavni dne 21. februarja 2019 sklenilo:

1. Postopek se prekine.
2. Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije predloži naslednje vprašanje glede razlage prava Unije:

Ali je treba določbe – zlasti člen 5(3) – Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 razlagati tako, da se zaradi spontane odsotnosti z dela precejšnjega dela letalskega osebja zaradi bolniškega staleža („divja stavka“) letalskega prevoznika, ki „dejanskemu letalskemu prevozniku“ v smislu člena 2(b) Uredbe da v zakup letalo s posadko v okviru pogodbe o zakupu zrakoplova s posadko („wet lease“), vendar ne prevzame operativne odgovornosti za lete, „dejanski letalski prevoznik“ prav tako ne more sklicevati na obstoj „izrednih razmer“ v smislu člena 5(3) Uredbe v skladu s (sodbo z dne 17. aprila 2018, Krüsemann in drugi, C-195/17, od C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, od C-278/17 do C-286/17 in od C-290/17 do C-292/17, EU:C:2018:258) [...] (ni prevedeno)?

Obrazložitev:

I.

- 1 Tožeče stranke od tožene stranke na podlagi Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (v nadaljevanju: Uredba o pravicah letalskih potnikov) zahtevajo plačilo odškodnine

v višini 400 EUR vsaka, skupno 1200 EUR, skupaj z obrestmi in stroški za najem odvetnika, ki so nastali pred začetkom sodnega postopka, ter razlago Uredbe s strani Sodišča Evropske unije v primeru velike zamude letov.

- 2 Tožeče stranke so pri toženi stranki rezervirale let s številko EW 2695 iz Rodosa v Stuttgart za 12. september 2017, ki naj bi v Stuttgart glede na vozni red prispel istega dne ob 22.35 (po lokalnem času). Letalo je v Stuttgart dejansko prispelo šele naslednji dan ob 15.36. Razdalja med Rodosom in Stuttgartom znaša nad 1500 in manj kot 3500 km. Let naj bi bil opravljen z letalom družbe Air Berlin, ki ga je tožena stranka v okviru „wet lease“ vzela v zakup skupaj s posadko.
- 3 Zaradi več kot triurne zamude prispetja v namembni kraj so tožeče stranke toženo stranko z dopisom z dne 18. septembra 2017 pozvale k plačilu odškodnine. Tožena stranka je ta zahtevek z dopisom z dne 7. decembra 2017 zavrnila, ker je prišlo 12. septembra 2017 do množične bolniške odsotnosti letalskega osebja družbe Air Berlin. Nato so zastopniki tožečih strank toženo stranko z dopisom z dne 22. januarja 2018 ponovno pozvali k plačilu odškodnine. Tožena stranka je ta zahtevek ponovno zavrnila.
- 4 Spor med strankama se nanaša na vprašanje, ali se tožena stranka šteje za dejanskega letalskega prevoznika v smislu člena 2(b) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, zaradi česar je pasivno legitimirana, oziroma se lahko glede s strani tožene stranke zatrjevane množične bolniške odsotnosti pri družbi Air Berlin sklicuje na obstoj izrednih razmer, katerim se ne bi bilo mogoče izogniti, tudi če bi bili sprejeti vsi ustrezni ukrepi, v smislu člena 5(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, ter ali so tožeče stranke upravičene do povračila stroškov za najem odvetnika, ki so nastali pred začetkom sodnega postopka.
- 5 Amtsgericht Nürtingen (okrajno sodišče v Nürtingenu, Nemčija) je s sodbo z dne 19. julija 2018 [...] (ni prevedeno) tožbi ugodilo z obrazložitvijo, da je tožena stranka kot dejanski letalski prevoznik pasivno legitimirana, da se ne more sklicevati na obstoj izrednih razmer, ki izključujejo njeno obveznost plačila odškodnine, zaradi množične bolniške odsotnosti pilotov družbe Air Berlin, ki jih je mogoče opredeliti izključno kot „divjo stavko“, in da so tožeče stranke upravičene do povračila obresti in stroškov za najem odvetnika, ki so nastali pred začetkom sodnega postopka.
- 6 Zoper sodbo Amtsgericht (okrajno sodišče) je tožena stranka vložila pritožbo, katere zavrnitev predlagajo tožeče stranke, in s katero predlaga, naj se tožba zavrne in spremeni sodba Amtsgericht (okrajno sodišče), ter podredno, naj se postopek prekine in v skladu s členom 267, odstavek 3, Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) „Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predloži med strankama sporno vprašanje glede razlage“ Uredbe o pravicah letalskih potnikov:
- 7 [predlog vprašanja za prehodno odločanje][...] (ni prevedeno)
- 8 [...] (ni prevedeno)

- 9 V zvezi s tem tožena stranka navaja, da ni dejanski letalski prevoznik v smislu člena 2(b) Uredbe o pravicah letalskih potnikov in da – drugače kot v [sodbi z dne 17. aprila 2018, Krüsemann in drugi, C-195/17, od C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, od C-278/17 do C-286/17 in od C-290/17 do C-292/17, EU:C:2018:258][...] (ni prevedeno) – ni mogla preprečiti izpada števila pilotov družbe Air-Berlin.

II.

- 10 [...] (ni prevedeno)
- 11 Za odločitev o pritožbi je potrebna predhodna odločba Sodišča Evropske unije, ki naj odgovori na vprašanje za predhodno odločanje, navedeno v izreku:
- 12 Senat glede bolniške odsotnosti precejšnjega dela letalskega osebja letalskega prevoznika Air Berlin, od katerega je tožena stranka v okviru „wet lease“ vzela v zakup letalo s posadko, zlasti ob upoštevanju članka tagesschau.de z dne 12. septembra 2017 [...] (ni prevedeno), ki ga je predložila tožena stranka, iz katerega izhaja, da je spontana bolniška odsotnost posledica sporov, povezanih s prodajo družbe Air Berlin, izhaja iz tega, da gre za „dogovorjeno aktivnost“ in s tem, ob upoštevanju [sodbe z dne 17. aprila 2018, Krüsemann in drugi, C-195/17, od C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, od C-278/17 do C-286/17 in od C-290/17 do C-292/17, EU:C:2018:258][...] (ni prevedeno), za „divjo stavko“. Ali se tožena stranka v tem primeru prav tako ne more sklicevati na obstoj „izrednih razmer“ v smislu člena 5(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, ker ji je kot dejanskemu letalskemu prevozniku, ki prevzema operativno odgovornost, treba pripisati to „divjo stavko“ kot stavko lastnega letalskega osebja? V tem primeru bi bilo treba pritožbo zavrni.
- 13 Nasprotno bi bilo mogoče pritožbi ugoditi, če bi izhajali iz tega, da bi se lahko tožena stranka zaradi „divje stavke“ letalskega osebja družbe Air Berlin kot zakupodajalca oziroma wet lease dajalca, zaradi nezmožnosti obvladovanja oziroma vplivanja tožene stranke kot zakupnika oziroma wet lease jemalca, sklicevala na obstoj „izrednih razmer“ v smislu člena 5(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov.
- 14 Senat v zvezi s tem meni, da tožena stranka, ki zaradi dejstva, da je letalo s posadko v okviru „wet lease“ vzela v zakup od družbe Air Berlin, glede možnosti sklicevanja na izključitev obveznosti iz člena 5(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov glede plačila odškodnine, ki jo na podlagi členov 5(1)(c) in 7 Uredbe o pravicah letalskih potnikov uveljavljajo letalski potniki, ne sme biti niti v boljšem niti v slabšem položaju, kot če bi let izvedla sama, in se torej v primeru „divje stavke“ letalskega osebja zakupodajalca oziroma wet lease dajalca ne more sklicevati na obstoj „izrednih razmer“ v smislu te določbe. V nasprotnem primeru bi bila namreč obveznost dejanskega letalskega prevoznika odvisna od tega, ali uporablja lastno letalo s posadko ali – v okviru „wet lease“ – letalo s posadko

letalskega prevoznika, zakupodajalca. Drugačna razlaga bi bila tudi v nasprotju z uvodnima izjavama 7 in 1 Uredbe o pravicah letalskih potnikov.

- 15 [izvajanja glede predloga tožene stranke glede opredelitve vprašanja za prehodno odločanje] [...] (ni prevedeno)
- 16 [...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)
- 17 [...] (ni prevedeno)
[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT